

РЕШЕНИЕ

№ 1559

гр. София, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 25.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **9234** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалби на И. К. Л. и Й. К. Л. срещу заповед № РА–30–463/11.11.2020 г. на главния архитект на Столична община (СО). Със заповедта на жалбоподателите е наредено да премахване на обект, наименован: „Едноетажна сграда – допълващо застрояване“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 35239.6108.980 по КККР, УПИ XV – 980, кв. 54, [населено място], район „П.“ на СО, с административен адрес: [населено място], [улица]. Жалбоподателите намират, че за процесната сграда се прилага разпоредбата на § 16, ал. 1 от Преходните разпоредби (ПР) на ЗУТ и § 127, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗУТ от ДВ бр. 82/2012 г., тъй като е построена през 1992 година. След възникнал пожар през пролетта на 2020 г. бил възстановен покривът. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбите като неоснователни. След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, и като взе предвид указанията, дадени с решение № 8549/05.10.2022г. по адм. д. № 2784/2022г. на Върховния административен съд, Второ отделение, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.
Имотът, в който се намира процесния обект, е собственост на Й. К. Л., И. К. Л. и К. К. Л., с адрес: [населено място], ул. „29“ № 5, съгласно Нотариален акт (НА) № 73, том XXXII, дело № 5923/1969 г., НА № 159, том IV, дело № 733/1970 г. и Удостоверение за наследници № 115/10.07.2017 г., приложени в преписката. Имотът е с идентификатор 35239.6108.980 по КККР. С писмо вх. №

РПН19-ВК08-1341/4/05.12.2020 г. по описа на район „П.“ на СО (л.72-75 в кориците на адм. д. № 1694/2021г. на 37 състав на съда) бил направен сигнал за строителство в имота, извършено без необходимите за това книжа, което е вероятна причина за възникналия на 24.10.2019г. пожар. В сигнала се посочва и, че от пожара пострадали съществуващите постройки и една от тях била съборена от Й. Л.. Служители на район „П.“ на СО извършили проверка, чиито резултати са отразени в представения Констативен протокол (КП) № 1/25.02.2020 г. В протокола (л.68-69 от горепосоченото дело) е отбелязано относно сграда с идентификатор 35239.6108.980.2 по КККР, че попада под разпоредбата на § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ (ДВ бр.82/2012г.). Отразено е още, че зад същата сграда е реализирана пристройка с размери 9,30 м./ 3,60 м., която се ползва за склад, а по източната фасада има следи от пожар. Проверката е била извършена в присъствието на Й. Л., В. Л., К. К. и представител на К. Л. – подател на сигнала.

При следваща проверка в процесния имот били съставени два протокола от 09.06.2020 г. В първия е отразено, че изгорялата и опушена сграда е възстановена през месец март 2020 г. от И. К. Л. и Й. К. Л.. Във втория протокол е отбелязано, че зад сграда с идентификатор 35239.6108.980.2 е изградена нова масивна пристройка върху бетонови основи, представляваща едноетажна жилищна сграда с размери 12 м./3,6 м., с Р. дограма, топлоизолация и минерална мазилка. За тази постройка липсвали строителни книжа и същата не била отразена в КККР на [населено място]. Посочено е, че при проверки през месец ноември 2019 г. и месец февруари 2020 г. било установено, че част от сграда на същото място е изгоряла и разрушена, а остатъкът от нея се ползвал за склад.

Видно от съдържанието на констативен акт (КА) № 2 – ВК08-1341 от 19.06.2020 г., съставен от служители на район „П.“ на СО, в имот с идентификатор 35239.6108.980, до източната фасада на сграда с идентификатор 35239.6108.980.2, по границите на имота е построена едноетажна масивна сграда – допълващо застрояване с размери 12 м./3,6 м. Конструкцията е масивна с бетонов фундамент, покрита с покрив от дървена конструкция и ламаринени покривни плоскости, а стените са покрити с топлоизолация и минерална мазилка. Отразено е още, че сградата е построена през месец март 2020 г. от И. К. Л. и Й. К. Л., без строителни книжа и без разрешение за строеж. Посочено е в КА и, че за същата сграда не се прилага разпоредбата на § 127, ал. 1 ПЗР на ЗУТ. Двата жалбоподатели представили възражение по КА, в което е посочено, че са възстановили изгорялата постройка (л.12 в кориците на адм. д. № 1694/2021г. на 37 състав на съда), описана в КП от 25.02.2020г.

Като възприел фактическата обстановка, описана в КА, издателят на оспорения акт приел, че едноетажната сграда – допълващо застрояване, находящ се в поземлен имот с идентификатор 35239.6108.980, е незаконен строеж V категория по смисъла на чл. 137, ал. 1, т. 5 ЗУТ, извършен през месец март 2020 г. от И. К. Л. и Й. К. Л. без одобрени инвестиционни проекти и без издадено разрешение за строеж. Поради това и на основание чл. 225а, ал. 1, вр. чл. 223, ал. 1, т. 8 ЗУТ, главният архитект на СО разпоредил премахването на посочения строеж с процесната заповед. За постановяване на актове от вида на оспорения той е бил надлежно овластен с представените заповед № СОА17-РД09-622 от 19.02.2017 г. и заповед № СОА19-РД09-934 от 01.07.2019 г. на кмета на СО (т. 1.43 и т. 1.47 от втората заповед). В производството пред съда не бяха представени доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват извод, различен от формирания от

административния орган. Изслушани са показанията на свидетелите П. В. М., Ц. Б. Д. и В. К. Л., които съдът в настоящия състав възприема като обективни, последователни и по същество - безпротиворечиви помежду си.

Свидетелката Ц. Д. заяви, че познава братята И. и Й. Л. от петгодишни. Съседи са, свидетелката живее до тях, една ограда ги дели. Свидетелката е откъм северната част на имота. Когато почнали да правят къщите си някъде 70-та година, те имали постройки, в които майсторите обядвали, слагали си инструменти. Свидетелката знае, че има някакви претенции, че нещо е възобновено, че ново е строено ли. Много си общуват със съседите, имали си оградка между вратите. Свидетелката не може да опише кой за какво прави бараки. Относно скицата, изобразена на л.4 от заключението на вещото лице (обсъдено по-долу) свидетелката предполага, че от долната част са бараките. Имало ги още тогава, когато построили къщата. Те са три - четири, защото съседите там и живели. Имали баба, която живеела там. После дошли майка, баща, три деца и баба. Те живеели в постройките в южната част на имота. Тези постройки се построили от бащата и майката на момчетата, на съседите, около 70-та година. Бабата на жалбоподателите живеела в тези бараки (при това свидетелката посочи правоъгълника, означен с 2 и с контур в черно), която е по-близо към къщата. Имали и бани, и кухни, и спални. Те спели там, къщата се строяла около 5 години. Строили заедно и ги завършили някъде 75–76 година. Другото на изображението било за майстори, за инструменти. Дрехи си слагали там, ядяли. Ползвали бараката, като няма къде. Това, което е в червено, свидетелката нарича „барака“. То не е барака, а е постройка. Барака е, когато слагаш нещо боклуци, а това е постройка. Относно снимките на л. 6 и 7 от заключението свидетелката посочи, че постройките на 6-ти лист, горе, изгорели. Горната снимка е сега. На л.7 се вижда. Всичко паднало, покривът. Момчетата възстановили изгорялото с всичко ново. Това е на л.6, горе. Те го възстановили, защото имали нужда от тази постройка, тъй като вътре си слагат инструменти. Свидетелката знае, защото ходи постоянно у тях. На долната снимка се вижда кучето, кладенецът, всичко. Сивата лента на снимката на л.6, горе, това е перваз, но не е бетон, това го гарантира. Те толкова се мъчили. Имали дърводелски машини. Идвали у свидетелката и рязали. Всичко правили и сложили. Всичко си направили момчетата. Строежът не е с тухли в случая. Това е възстановяване. Друго е строеж, друго е възстановяване. Свидетелката така предполага, защото не е геодезист и не е строител. На л.7 в долната част не може да каже какво е. Може би да са плочки, но бетон в тях няма. На л.6 долу изобразеното ѝ е познато и бунарът, защото заедно ги правили. Сградата зад къщата за куче е от преди пожара. Преди пожара е сградата. Тя изгоряла и затова те така я възстановили, така старателно. Преди пожара покривът бил същият, като сега. Сега не може да каже от какво е, но има бичмета. Не знае дали отгоре е ламарина или дървета. Те го правили преди две - три години. Пожарът бил преди 2 - 3 години. Постройката зад кучешката колиба си била и преди. И двете постройки съществували, откакто дошли там. Отишли на голи поляни. В имота са били отглеждани животни. Мисли, че имало външна тоалетна. Те гледали крави, кокошки, прасе, коза. Били разположени извън обхвата на тази снимка на л.6 долу. Това били 7 човека, къде ще си сложат дрехите, като живеят в две стаи. К. Л. от много години е зет в Б. и не знае кое къде е. На л.6, от другата страна на кладенеца били животните и зад тях е бунището. Сградите са за всичко. Когато се правели къщите, сградата била за инструменти, но съседите живеели в общежития на Пътното. След като ги бутнали, съседите нямало къде да живеят. Те били шест човека и

живеели в тези бараки, на които свидетелката казва сгради. Нямащо вече инструменти, къщи направили. След събаряне на общежитието дошли тук. Свидетелката Д. не е виждала К. Л. от 30 години и повече в К.. Той и негови представители не влизат в този имот, защото те не живеят там. Свидетелката се е виждала с К. Л. и пълномощника му адв. Ж.. Познават се. С нейния баща, адвокат, се виждали, защото са водили дела. Това момиче, което живее там, племенницата, тя живее може би от година. Какви претенции има. Те направили асфалта, плочки, всичко и дворовете и тя иска да влезе на метеното, както се казва. Дъщерята на К. Л. живее в имота от около година. Той има място отзад и нека си направи там, не бараки, а къщи. Ако ще, да вдигне и пететажен блок. Има място. Н. тя да си направи. Свидетелката предполага, че чичовците ѝ ще ѝ дадат място. Всичко е павета, всичко е правено идеално. Момчетата са трудолюбиви.

Свидетелят П. М. заяви, че познава братята И. и Й. Л.. Той е съсед на жалбоподателите от юг. В техния двор къщата има барака В двора на свидетеля има барака-близнак. После тяхната барака продължавала и нататък имали нещо като стаичка. В двора на свидетеля имало свинарник, който изгорял. Относно снимките на л.6 и 7 и скицата на л.4 от заключението на вещото лице свидетелят заяви, че контурът, означен с 1, е къщата на жалбоподателите. Контурът, означен с 2, е бараката, за която споменал. Контурът с червено, съседите имали нещо като барака, преди пожара. Възстановили нещо, но не знае как. Контурът в 4 е нещо като стаичка и към контура с пунктир имали нещо като навеси. Пилета гледали или нещо друго. От как свидетелят се помни, е съсед от юг. Къщата, в която живее, е правена някъде 71–72 година. Той не е участвал в строежа на двете постройки, но вероятно баща му и техният баща. Няма точен спомен кога са построени, било в неговото детство, преди да влезе в казармата. Стените на контура с 2 и червения са стените на тези контури, които се ползват за ограда в момента. На снимките на л.6 е тяхното, със сигурност не откъм имота на свидетеля. Той не знае какво е сивата част в долната част на сградата на горната снимка на л. 6. На долната снимка на л.7 бетонните блокчета са ограда. Предполага, че нагоре от към страната на съседите, също и на горната снимка на л.7 е тяхно. Това реално е продължението на бараката. Не може да каже с какви материали е възстановявано, не ги е следил. На снимката на л.7 долу мисли, че е червеният контур, така предполага, понеже другото са бараките-близнак, но не е сигурен.

Свидетелката В. К. Л. е племенница на жалбоподателите и дъщеря на К. Л.. Страни са в различни производства. По настоящото дело се спори за това, че от изградената преди това сграда се построили още две сгради, като една част от сградата горяла. Баща ѝ е съсобственик в имота. Пожарът бил на 24.10.2019 г. След изграждането обаче на част от постройката е допълнителното построяване. На л.6 от заключението на съдебно-техническата експертиза горе сградата, която се вижда, е достроявана. Преди пожара била до половината на това, което сега се вижда на снимката и имало още извън нея. След пожара е разширението с двата прозореца един до друг, които се виждат. На стр.7 на горната снимка е положението след пожара. Имало ламарини. Долната част е по същото време. На стр.4 от експертизата първоначалното състояние на сградата свидетелката предполага, че трябва да е до контура, означен с 2, заедно със сградата на съседите от юг, която също е № 2. Ч. контур смята, че е дострояване. Сграда № 2 в имота не отговаря с тази на съседа. Те би трябвало да имат еднаква линия от дясно, според тази на съседа. В имота на жалбоподателите и свидетелката контурът е по-голям. Дострояването започнало за разширяване на контур 2 през 2017

година, а след пожара се изградило изцяло до края на червения контур - през 2020 година. След пожара било изградено с тухли. На мястото на червения контур имало ламаринен навес 2017 година. Първоначалната сграда била подравнена спрямо контура на сградата в имота от юг. После било разширено в посока към червения контур до размера на черния контур, означен с 2. После имало празно място. После започвал ламаринен навес. Там имало бидони и домашни потреби. Бабата и дядото на свидетелката тук си държали зърното за животните. Краят на черния контур в имота, от към гърба на цифрата 2, от този край горе-долу до средата на червения контур било празно място. Преди изграждането на червения контур е било празно. Преди 2017 г. било подравнено на стената на съседа. Около 2/3 от червения контур бил ламаринен навес и между тях празно пространство. През 2017 година се изградила стената, която сега е край на контура от към цифра 2. Продължило да има празно място и ламаринен навес. След това опитали с нещо паянтово да се присвои, но свидетелката не може да каже със сигурност, защото отзад в двора не може да отиде. Възникнал пожарът 2019 г. и цялото това, което било присвоено, се съборило и след пожара, след проверките от общината през 2020 г., пролетта се изградил целия червен контур с масивна сграда. Свидетелката от 2019 г. живее на адреса. От 2017 година баща ѝ започнал частичен ремонт на етаж от къщата. Преди това ходила в имота, при баба и дядо. Постоянно били с жалбоподателите преди започване на изграждането 2017 г. на първата част от сградата.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, чиито изображения свидетелите обсъдиха, както е изложено по-горе и което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото, с изключение на изложените от вещото лице правни изводи. Същото посочва в заключението си, че при направения оглед на 16.12.2022г. установила наличие на едноетажна масивна сграда с размери 10,70м x 3,00м, и височина 2,60 до кота стреха, долепена до съществуващата и нанесена в кадастралната карта сградата с идентификатор 35239.6108.980.2. Процесната сграда огражда две жилищни помещения и санитарен възел, с входи от двора. Ограждащите и разпределителните стени са тухлени. Изпълнена е топлоизолация и минерална мазилка. Сградата е покрита с термопанели и с ламаринени плоскости върху дървена конструкция. Разликата в материалите на покрива се обяснява с останал след пожара покрив и изграден нов покрив. Дограмата е пластмасова. Сградата е обзаведена и обитаема. Изглежда нова. Не може да се установи времето на изграждането ѝ.

Посочва се в заключението и, че от източната страна на двора, в дъното му има навеси със стопанско предназначение изградени от дървен материал, по които има следи от пожара. Данни за времето на извършване на процесния строеж има в КА № 1 и № 2 от 25.02.2020 г. Описаното в КА № 1 съвпада със снимките на „пристройката“ след пожара от 24.10.2019 г. Вижда се изгорената част и запазената част от пристройката. Според същия КА, пристройката е ползувана за склад, според снимките е паянтова изпълнена с леки материали, а според КА № 2/19.06.2020г., пристройката е едноетажна масивна сграда, която отговаря на установеното с огледа и се ползува за жилище.

Вещото лице посочва, че действащият подробен устройствен план (ПУП) е одобрен с Решение № 82, Протокол № 24/30.03.2001г на Столичния общински съвет. Той потвърждава квартално-застроителния план, одобрен със заповед № РД5-09-169 от

1984г. Според този план, застрояването в УПИ XV - 980, кв. 54 по плана на [населено място] е една двуетажна жилищна сграда, на 3 метра от улицата, която към 1984г. е съществуваща, видно от разрешението за надстрояването ѝ със скица, издадено от главния архитект на район „9-ти септември“ на 16.05.1984г. (лист 123 от дело № 1694/21г.) и в скица на парцел XV-1824, кв. 54, м. [населено място], издадена от Кметство [населено място] на 21.05.1984г. (лист 109 от дело № 1694/21г.), където освен двуетажната жилищна сграда, е нанесена и едноетажната масивна сграда, номерирана с № 2 в актуалната кадастрална карта. Надстройката на съществуващата жилища сграда е одобрена на 16.06.1988г., със строителни книжа, представени по делото. Предхождащ квартално-застроителния план (КЗП) от 1984г. е дворищно-регулационен план по Заповед № 318/27.06.1980г., който не съдържа застрояване.

Вещото лице заключава, че действащият ПУП от 2001г. и предходният застроителен план от 1984г. не предвиждат едноетажно второстепенно или допълващо застрояване в двора на УПИ XV-980 /бивш парцел XV-1824/ в кв.54, м. [населено място], район „П.“. По време на действието им, в имота са съществуващи двуетажната и надстроена в триетажна жилищна сграда на 3 м от улицата и едноетажната спомагателна сграда, по-късно номерирана с № 2. Нанесената в действащия ПУП от 2001г. и в КЗП от 1984г. сграда е двуетажната, по-късно триетажна жилищна сграда с № 1 в кадастралната карта. Нанесеното в кадастъра на [населено място] от 1984г. е допълващо застрояване, описано като гараж, лятна кухня и санитарен възел, с № 2 в кадастралната карта. В последната е нанесена двуетажна еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 35239.6108.980.5, на изток от триетажната жилищна сграда. Тя замества съществуващата на същото място като хангар и гараж сграда, с идентификатор 35239.6108.980.3. Тези сгради не съвпадат със сградата, за която се отнася процесната заповед от 11.11.2020г. Сградите в УПИ XV-980, кв. 54 в [населено място], са показани на схема в заключението, където оспорваната сграда е в червен цвят.

Вещото лице посочва в заключението си и, че съществуващият сега строеж, описан в оспорваната заповед от 11.11.2020г., е едноетажна масивна жилищна сграда, изградена на мястото на паянтовата, частично изгоряла складова сграда от южната страна на УПИ XV-980, кв. 54 в [населено място]. С. на същото място преди 24.10.2019г. паянтов строеж за стопански нужди, който е изгорял частично, е документиран след пожара в КА № 1/25.02.2020г. и не е нанесен в кадастралните регистри. Сега той не съществува. Фактът, че за масивния строеж са ползувани материали от паянтовия строеж, не го правят един и същ. Двете сгради се различават по конструкция и предназначение, а вероятно и по размери.

При изслушването на заключението в открито съдебно заседание вещото лице посочи, че процесната сграда не е без основи. Тя има своята маса, тегло и е разположена върху основи. Тъй като няма практика да се зидат сега основите, практиката е да се излеят. Не може да се установи колко са дълбоки. Но все едно, тя не е във въздуха. Понеже сега не се правят основи от дърво или от нещо друго и на основание на текстовете от констативния протокол написала „бетонен фундамент“. На л.б на първата снимка от заключението е цокъл, покрит с водоотблъскваща мазилка. Този цокъл не е основа. Нивото на сградата, нивото на помещенията вътре, е много по-ниско. Това е един водоотблъскващ цокъл. Той е част от стената практически, защото стъпалцето е 10 см. нагоре. Цокълът може да бъде част от фундамента, но може и да не бъде. Зависи от

това, къде е разположено нивото на помещението. Няма предвид бетонов фундамент, като говори за цокъл. Не е пробивала стените. Установила, че са тухлени по дебелината им и от това, с което са покрити, по мазилката. Тези стени имат носимоспособност. Те носят покрива, който е върху едни доста големи площи. Покривът, който е дървен и се вижда, най-вече от страната на съседа от юг, той е поставен върху нещо, което ги носи. Единственото, което има такава носимоспособност, е тухла. Не е пробивала разпределителните стени и не е изваждала материал от тях. Има разлика в размерите в различните констатации. Без дебелината на стената, която е ограда и която е категорично от бетонови тухли и се вижда, установила размери, които отразила в заключението си. Сградата се гледа нова и не може визуално да се установи времето на изграждането ѝ. За констатациите, които направила, ѝ послужили анализът на констативните протоколи и анализът от снимките от пожара и от сградата преди пожара. Това, което се вижда по време на пожара е, че конструкцията на това, което е било преди, е овъглена. Тази овъглена конструкция, а даже и да е била по-малко овъглена, тя няма носимоспособност, поради което не може да послужи за обличане и изграждане на стени и други, а трябва да бъде премахната. Счита, че всичко, което е изгоряло от пожара, е премахнато. Може би с изключение на ламарината, част от ламарината, която се вижда на покрива. Приблизително може би 1/3 или половината, което има найлони и нещо там седи. Може би то не е овъглено, което не означава, че бидейки неовъглено, но обгоряло, може да има носимоспособност. На долната снимка на л.7, в долната част се вижда оградящата стена. Оградата между имота на жалбоподателите и този от юг. Целият покрив отгоре е изцяло овъглен. Според вещото лице докрай, защото има пак тухлена стена от бетонови тухли, което практически е край. На гората снимка бетоновите тухли, които се виждат, са перпендикулярно на оградата и са били част от въпросната сграда. Останалото, което се вижда, е овъглено. На преден план и в дълбочина колоната и гредата са овъглени. Не само покривът, но и носещата конструкция - колоните. Стената между № 2 и червения контур това, което е овъглено, е червеният контур. Тухлената стена, която се обсъжда, е някъде в рамките на този червен контур, защото жалбоподателите са имали външна тоалетна или нещо такова. Вещото лице разговаряла с всички, и със свидетеля от южната страна също. Знае, че той е имал от другата страна тоалетна. Били там и видели. Те двете са били едно зад друго точно, долепени. Вещото лице не знае и не помни имена. Гледала само сградите от всички страни. Счита, че това така, както е показано на снимката, е навес. Свидетелката Д. говорела за другата сграда, нанесена в кадастъра с № 2, която е практически официализирана към 84-та година, която е нанесена в кадастъра. Тази сграда има вътре помещения и тоалетна, и други работи, и е ползвана за онова, за което тази свидетелка говорела. А сградата, която вещото лице описва, е направена така, в този вид към датата, констатирана от констативен протокол № 2. Тази сграда не е реконструкция. Тя не е ремонт. Тя е направена наново. Това е, което вещото лице може да каже честно и напълно отговорно. Снимката на л.6 горе е червеният контур на схемата на л.4 и може би малко от № 2, те са в момента едно до друго цяла сграда, не са разделени. Те са две сгради, долепени една до друга. Едната е с кадастър и търпимост, а другата е спорната сграда. Сега са едно цяло. Изслушаните свидетелски показания и приетото заключение на съдебно-техническата експертиза безпротиворечиво съответстват на писмените доказателства, приложени в административната преписка и налагат несъмнен извод, че в имота на

жалбоподателите преди пожара, състоял се на 24.10.2019г. са съществували постройки, предимно със стопански характер, използвани във времето с различно предназначение и унищожени при споменатия пожар. На тяхно място, но в по-голям обем, през 2020г. е изградена нова постройка, предмет на оспорената заповед за премахване на незаконен строеж. Постройката се явява строеж по определението на § 5, т.38 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУТ, съгласно която "Строежи" са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението. Видно от това определение, възстановителните работи, без ограничение на естеството и обема им, както и основните ремонти, са изрично посочени видове строеж. В тази връзка следва да се посочи и, че законът съдържа и изрично определение на "Основен ремонт" и това е частично възстановяване и/ или частична замяна на конструктивни елементи, основни части, съоръжения или инсталации на строежа, както и строително-монтажните работи, с които първоначално вложени, но износени материали, конструкции и конструктивни елементи се заменят с други видове или се извършват нови видове работи, с които се възстановява експлоатационната им годност, подобрява се или се удължава срокът на тяхната експлоатация - § 5, т.42 от ДР на ЗУТ. Безпротиворечиво се установява в случая, както от заключението на съдебно-техническата експертиза, така и от показанията на свидетелите, че жалбоподателите са извършили именно такива дейности, представляващи строеж по определението на закона. Съгласно чл.148, ал.1 ЗУТ, строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно същия закон. Това е необходимо с оглед целите на последния, в т. ч. гарантиране безопасността на извършеното строителство. Не се установява, а не се и твърди съществуването на строителни книжа за процесната сграда. Следователно, тя е незаконен строеж по смисъла на чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ и подлежи на премахване на основание чл. 225а, ал. 1 ЗУТ.

Съгласно § 127, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ (ДВ бр.82/2012г.), строежи, изградени до 31 март 2001 г., за които няма строителни книжа, но са били допустими по разпоредбите, които са действали по времето, когато са извършени, или по действащите разпоредби съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване или забрана за ползване. Съгласно на § 16, ал. 1 от ПР на ЗУТ, строежи, изградени до 7 април 1987 г., за които няма строителни книжа, но са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно ЗУТ, са търпими строежи и не подлежат на премахване и забрана за ползване. Процесният строеж е извършен през 2020г., за което безпротиворечиво свидетелстват изслушаните показания. Че изгорялата на 24.10.2019г. постройка е възстановена е било и изрично заявено от жалбоподателите в тяхното възражение по КА № 2 от 19.06.2020г. (л.37 в кориците на адм. д. № 1694/21г. на 37 състав на съда). Предвид времето на извършването му, за процесния строеж е безпредметно обсъждането на останалите предпоставки за търпимост по смисъла на цитираните разпоредби. Ето защо, не може да се приеме, че е налице основание да не бъде премахнат.

По изложените съображения и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена в установената форма от компетентен орган – лице, надлежно овластено с представените заповеди № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. и № СОА19-РД09-934/01.07.2019г. на кмета на СО (т.1.47). При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и тя е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разноските остават за жалбоподателите така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на по 100 лева за всяка инстанция, или общо 300 лева, съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Предвид чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, сумата е дължима на СО.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на И. К. Л., с ЕГН [ЕГН], и Й. К. Л., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РА–30–463/11.11.2020 г., издадена от главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА И. К. Л., с ЕГН [ЕГН], и Й. К. Л., с ЕГН [ЕГН], солидарно да заплатят на Столична община сумата 300 (триста) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: